

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritičju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pecamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzovjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Belokranjska železnica.

Zagreb, 1. avgusta. Hrvaški ban dr. Nikola pl. Tomašić je, ko je bil te dni v Budimpešti pri ogrski vladi, zastavil ves svoj upliv, naj se zgradi železniška proga Ogulin-Knin, ki je predpogoj zgradbi belokranjske železnice, in naj se opusti projekt Knin - - Bosanski Novi. En del ministrskega sveta je baje že na banovi strani. Mogoče je pa tudi, da je to samo političen maneuver proti hrvaški koaliciji.

Glasovi iz Nemčije o sestanku nemškega državnega tajnika Kiderlen-Wächterja z avstrijskim zunanjim ministrom grofom Aehrenthalom.

Berlin, 1. avgusta. Včerajšnji nemški listi pišejo o pomenu sestanka nemškega državnega tajnika Kiderlen - Wächterja z avstrijskim zunanjim ministrom grofom Aehrenthalom v Marijinih varih. Oficijozna »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« pravi, da pomenja ta sestanek ponovno potrjenje nespremenjenega prijateljskega sporazumljenja Nemčije in Avstrije glede politike na Balkanu. Zaeno pa pomenja ta sestanek tudi sporazumno stremljenje, ohraniti evropski mri, ki ima najtrdnjšo oporo v zvezi srednjeevropskih najmočnejših držav, Nemčije, Avstrije in Italije.

Spor med Španko in Vatikanom.

Madrid, 1. avgusta. V sobotni seji ministrskega sveta je poročal ministrski predsednik Canalejas o odgovoru, katerega je podal v imenu španske vlade Vatikanu. V tem odgovoru se poudarja, da španska vlada odločno odklanja vsako odgovornost za vse posledice, ki bi znale nastati vsled vatikanskega postopanja nasproti Španki. Ker so se izjalovili vsi poskusi španske vlade, doseči med Španko in Vatikanom sporazum, je bila vlada primorana, odpoklicati svojega poslanika v Vatikanu, da mu da glede nadaljnjega obravnavanja potrebna navodila.

Madrid, 1. avgusta. Liberalni listi močno hvalijo odločnost ministrskega predsednika Canalejasa. Klerikalni listi ga imenujejo odpadnika ter napovedujejo boj vsega katoličanstva proti njemu. Papeška moč da je ravno tako nacionalna, kakor kraljeva.

Madrid, 1. avgusta. Minister notranjih zadev se je izjavil sledeče: Vatikan se moti, če misli, da je Španška fanatična. Poučili ga bomo, da Španška ni več v sredi preteklega stoletja in da se mora s španskim narodom ravno tako postopati, kakor z drugimi velikimi narodi.

Madrid, 1. avgusta. List »Malona«, glasilo ministrskega predsednika Canalejasa, piše o zadnji španski noti Vatikanu, da je nota jako energična in jasna. Nato odločno odklanja papeške zahteve in izjavlja, da se katoliška cerkev na Španskem nima prav nič pritoževati.

Rim, 1. avgusta. Iz vatikanskih krogov se zadržuje glede spora med Španko in Vatikanom, da skuša španska vlada vloge obeh udeležencev zamenjati. Ne Vatikan, temveč španska vlada je zakrivila in provzročila spor s sistematičnim kršenjem konkordata. Španska vlada se je obnašala že iz vsega početka tako, da je bilo takoj razvidno, da hoče spors papeštvom. Papeška nota zahteva, da se zabrani in prekliče nameravani zakon o sistiranju katoliških redov in samostanov na Španskem, ker je ta novi zakon v nasprotju s sklenjenim konkordatom in celo s španskim društvenim zakonom. Ministrski predsednik Canalejas da je postopal pri tem skrajno brezobzirno in to iz samega sovraštva do katoliške cerkve.

Berlin, 1. avgusta. »Vossische Zeitung« poroča iz Madrida, da je senator Ortigas izjavil, da je najboljši odgovor Vatikanu na njegovo vmešavanje v španske notranje zadeve oficijalen obisk španskega kralja italijanskemu kralju v Rimu.

Srbija se ne pridruži bolgarskemu protestu proti Turčiji.

Belgrad, 1. avgusta. Vlada je izdala naslednji komunike: Vse govornice, kakor da bi nameravala Srbija skupno z Bolgarsko protestirati pri turški vladi radi slabega postopanja in ravnanja z Bolgari v Macedoniji, so tendenciozne izmišljotine ker Srbija nima nikakega povoda, vmešavati se v notranje zadeve prijateljske sosedne države.

Postopanje proti ruskim intendant-skim častnikom.

Petrograd, 1. avgusta. Vojno sodišče je prvič sodilo pri takozvani intendanturni aferi prizadete intendantske častnike in uradnike. Obtoženi častniki so deloma obsojeni v težke ječe.

Revolucija v srednjameriški republiki Honduras.

New York, 1. avgusta. Poroča se, da je v srednjameriški republiki Honduras izbruhnila pravcava revolucija. Pretečeni teden je prišlo med revolucionarji in vojaštvom do pravih bitk, v katerih je padlo 100 revolucionarcev, nad 200 pa jih je težko ranjenih.

Novi zakoni v Perziji.

Teheran, 1. avgusta. Nova vlada je predložila parlamentu celo vrsto novih zakonskih predlog, med temi tudi zakon o uvedbi izvedencev iz drugih držav, o sodnijski reformi in o namečenju velike garnizije v Teheranu. Minister sunanjih zadev je izjavil, da zapusti v kratkem rusko vojaštvo perzijski teritorij.

Morilec dr. Crippen in njegova ljubica Mis Neve prijeta.

Montreal, 1. avgusta. Morilec dr. Crippen in njegova ljubica Mis Neve sta bila aretirana.

London, 1. avgusta. O zadržanju zločincev dr. Crippena in njegove ljubice med vožnjo na ladji pripoveduje kapitan ladje »Montrose« Kandall, na kateri sta se vozila naravnost policiji v roke, sledeče: Oba zločinca sta prišla na parnik, ne da bi bil le kdo slutil, da sta to iskana zločinca. Imela sta le male kovčke, rjave obleke, mehke klobuke in bele čevlje. Sumljiva sta začela postajati, ko se je zapazilo, da Mister Robinson, tako se je namreč pustil upisati dr. Crippen v ladjino knjigo, prepogosto stiska svojemu sinu roke in da proti njemu vse drugače postopa, kakor pa ravna navadno oče s svojim sinom. Prišel sem do prepričanja, da je ta sin preoblečena dama in sem to svojo sumnjo izrekel tudi svojemu častniku, ki je z lastnim opazovanjem potrdil to mojo slutnjo. V naprej nisva pustila obeh nih več izpred oči, vendar pa sva jih opazovala tako, da ni mogel tega nikdo izmed njiju opaziti. Prepričan sem, da bi bil dr. Crippen v tistem trenutku, ko bi bil zaznal, da ga kdo opazuje, izvršil samomor. Imel je namreč vedno nabit revolver pri sebi. Mister Robinson in njegov sinko Mis Neve sta na ladji mnogo čitala, zlasti roman, ki je naslovljen: »Lov za ubeglim zločincem na ladji.« Zadnji dan na morju sta bila obadva skrajno nervozna. Dr. Crippen je vstal na vse zgodaj in se sprehajal na krovu semtertja, Mis Neve pa je ostala ves dan v svoji kabini in kakor sem dognal, ni mogla celo noč nič spati in je bila jako žalostna. Kapitan Kandall pravi dalje, da je bil ves čas s policijskim inšpektorjem Dewom v telegrafični zvezi in da so bile tako omogočene vse priprave, da se je aretacija mogla hitro in v redu izvršiti. Sploh je telegrafična zveza kar najbolj poslovala. Čim bližje pa je prihajala ladja pristanišču, tem nemirnejši je postajal dr. Crippen.

Štrajk izvoščekov v Draždanah.

Draždane, 1. avgusta. Tukaj so začeli štrajkati včeraj zjutraj ob 7. tukajšnji izvoščeki.

Radi klobase prepral trebuh.

Vratislava, 1. avgusta. V nekem malem kraju v nemški Šleziji je ukradel neki delavec v imenu Fox v mesnici klobaso. Mesarski pomočnik, ki je to tatvino zapazil, je hitel za tatom. Ko je prišel do njega in ga hotel zajeti, se je obrnil Fox proti njemu in mu z nožem prepral trebuh ter nato skusil uiti. Tatu in napadaleca so že izročili oblasti.

Navihnan tat.

Bruselj, 1. avgusta. Ravnatelj nekega tukajšnjega bančnega zavoda je imel pri sebi v ročni torbici 76.000 kron denarja v bankovcih, ko je sedel v kavarni. Pri čitanju časopisov ni zapazil, da je med tem časom neki neznan mož zamenjal njegovo torbico s svojo, ki ji je precej slična. Premetnega tatu zasleduje policija,

toda dosedaj še niso našli nikakega sledu.

V brzovlaku najdeno truplo umorjenega otroka.

Francovi vari, 1. avgusta. V stranskem hodniku pri brzovlaku Dunaj - Francovi vari so našli truplo 7 mesecev starega otroka, ki je bil umorjen in zavil v ruski časopis. Vpeljala se je preiskava, ker se smatra, da je bil otrok medpotoma umorjen od lastne matere.

Plemenski boji v Ameriki.

Palestina (Teksas), 1. avgusta. Plemenski boji v državi Teksas še vedno niso ponehali. V mestu Anderson so beli zopet umorili 18 zamorcev. Drugi poročajo celo o 30 umorjenih zamorcih. Pri bojih pa so bili ubiti tudi nekateri beli.

Berlin, 1. avgusta. Poročila iz New Yorka javljajo, da se v mestu Palestina v državi Teksas nadaljujejo poboji med belimi in zamorci. Beli so namreč napadli zamorce in jih mnogo pobili. Vsled tega so prihiteli zamorci svojim črnim bratom tudi iz drugih bližnjih mest na pomoč in prišlo je do pravih bitk. Se-rejo še nadaljne zamorske čete v mesto. Mnogo oseb je mrtvih in ranjenih.

Sporazum med Rusko in Kitajsko.

Pekin, 1. avgusta. Med Rusko in Kitajsko je prišlo do sporazuma glede ruske plovbe na reki Sungari, ki popolnoma zadošča ruskemu rekolplovstvu.

Italijanska mornarica.

Rim, 1. avgusta. Polkovnik Calabretta, ravnatelj državnih ladjedelic v Castello mare, je bil v zvezi s tamošnjo privatno paroplovno družbo ter je za njo z državnimi sredstvi in državnimi delavci pripravil privatne parnike. Polkovnika so radi tga aretirali.

Ponesrečeni nemški krmilni zrakoplov Parseval VI.

Dunaj, 1. avgusta. Danes bi imel poleteti nemški krmilni zrakoplov Parseval VI. iz Bitterfelda v Monakovo na razstavo. V Bitterfeldu se je zrakoplov dvignil popolnoma v zrak, toda ob pol 3. zjutraj se je že moral pri mestu Altenburg spustiti na tla, ker se mu je poškodoval propeler. Monterji so bili s popravilom propelerja v petih urah gotovi. Zrakoplov se je nato zopet dvignil, toda neugodni vetrovi so ga zanesli ter prisilili, da se je moral ustaviti v Beyreuthu, kjer ostane do torka.

Monakovo, 1. avgusta. V popoldanskih urah je pričakovalo na tisoče ljudstva naznanjeni dohod nemškega krmilnega zrakoplova Parseval VI. Vojaštvo je bilo pripravljeno, da zrakoplovu pri vsidranju pomaga. Policija je odredila najobsežnejše odredbe. Razpoložene tisočglave množice, ki je več ur zastoj čakala na prihod zrakoplova, seveda ni bogsi-gavedi kako dobro.

Opazovanja v Bosni in Hercegovini.

O našem kulturnem delovanju v Bosni in Hercegovini so različna mnenja. Toliko se pa mora priznati, da je naša država v 32 letih posebno glede komunikacij v novih deželah izvršila ogromno delo. Bosna in Hercegovina imata danes okoli 1200 km železnice in krasne ceste, za katere ju marsikatera dežela v stari Avstriji lahko zavida. Opozorjamo posebno na znamenito cesto (73 km) v romantični soteski ob Vrbasu od Banjaluke v Jajce, katera vodi skozi več predorov. Nasadilo se je mnogo drevoredov in parkov, česar preje v Bosni niso poznali. Mesta dobivajo evropsko lice, zidalo se je mnogo čednih hotelov. Vendar so mesta še ohranila orientalski značaj, turške kafane in prodajalnice se ohranijo. V mestih je videti tudi lepa šolska poslopja. V selih, oddaljenih od glavnih cest je seveda ostalo večinoma pri starem, tja ne bo še tako kmalu prodrla evropska kultura. Ako je bilo v deželi treba toliko in tako močnih trdnjav, dvomimo. Mnogo cest in železnice se je gradilo iz strateških ozirov. Ako vidimo razne strateške naprave, se ni čuditi, kam so šli milijoni?

V političnem oziru ne moremo hvaliti deželne uprave. Za vodstvo tekmujejo Nemei in Madžari, dasi vse domače prebivalstvo govori samo en jezik, srbo-hrvaški. Minister Kallay je priznaval samo »bosanski jezik«, a ni šlo tako, kakor je želel. Narodni čut se vzbujajo tudi v Bosni. Leta 1895. je bilo nad 1.800.000 prebivalcev, 43,5 % Srbov, 33,5 % Mohamedancev, 22 % katolikov in 16.500 Španijolov in drugih naseljenih Židov. Za madžarstvo v Bosni ni podlage, ker nihče v deželi ne govori madžarsko. Bolj nevarni so Nemei, ki komandirajo na vseh odločilnih mestih. Z izseljevanjem Mohamedancev se množe nemški naseljenci. Z uradništvom je posebno v prvih letih prišlo v deželo mnogo koristolovcev, ki so izkoriščali deželo. Od tod izvira mnogo nezadovoljstva v deželi.

V hotelih in trgovinah je opaziti precej veliko število madžarskih Židov in pomadžarjenih Nemcev, kronskih Madžarov, ki so pač nevarni v gospodarskem, a ne tako v narodnem oziru. Kakor so postali Madžari, tako lahko postanejo Hrvati ali Srbi, ako jim to nese. Židje gredo v narodnem oziru navadno z večino. Ubi bene, ibi patria. Vzdržujejo element v deželi reprezentujejo najbolj številni Srbi, zaradi tega so tudi vladi najmanj simpatični. Odtod izvira znano preganjanje Srbov in strah pred »zarodom«. Na-

rodna vez med Srbi, Hrvati in Mohamedanci se ne bo dala pretrgati, marveč bo postajala vedno močnejša, ako tega ne preprečijo verski fanatiki. Dasi bosanski sabor ni idealen, je vendar ljudstvo s njim mnogo pridobilo. V saboru je mnogo inteligentnih mož vseh strank. Ako se sedinjajo na skupno delovanje, se vlada mora ozirati na njihove sklepe in želje. Splošno mnenje in prepričanje je, da je koalicijski in skupnemu delovanju najbolj kvarna nestrpnost nadškofa Stadlerja. Njemu so tudi frančiškani liberalci.

Značilno je, kako sta se dva visoka justična uradnika, ki že mnogo let služujeta v Bosni, pred kratkim izrazila o tamošnjih justičnih razmerah. Rekla sta: Z Mohamedanci imamo najmanj posla in sitnosti. To so vam najbolj pošteni, odkritosrčni in resnicoljubni ljudje. V svojih zadevah imajo svoje sodnike-kadije, a tudi takrat ko pridejo v dotiko z drugimi, je z njimi prav lahko obravnavati. Največ korupcije pa vidimo pri naših ljubljenih katoliških klerikalcih, ki so neodkritosrčni, potuhneni in lažnjivi. To je huda sodba starejših mož, ki ne pripadajo nobeni obstoječi stranki ter obžalujejo ta kot prava katolika to korupcijo. Vse kakor pri nas. Se li pod sedanjo strahovlado ne sili ljudstvo, da se drugače kaže, kakor je, da se hlini mogotcem in da se tako širi korupcija med ljudstvom? In take korupcijske nauke štiti tudi vlada.

—ar.

Zopet zaplenjeni!

Nedeljsko jutranjo izdajo našega lista so nam blagovolili zapleniti in sicer zaradi notice, ki se je bavila z deželnim predsednikom Schwarzem in njegovo mnogobendovano upravo. Seveda smo napravili drugo izdajo.

Podkupljeni klerikalci.

Klerikalec pozna samo enega boga: denar. Za denar proda svoj narod in svojo domovino, za denar proda starše in otroke, prestol in altar. Kaj čuda torej, da so se naši klerikalci lahkega sreča prodali nemški šparkasi. Služijo ji vestno in z veliko vnemo in če je potrebno tudi laže jo prav po prelatsko, samo da je nemška šparkasa z njimi zadovoljna in da zopet kaj odrine. Tak slučaj laganja smo doživeli minule dni. Ko smo razkrili, da je nemška šparkasa odpovedala ljubljanski realki šolske prostore, je klerikalna stranka najprej spoštljivo molčala. Nobene besede se ni upala reči o tem dejanju nemški šparkasi, dasi je kranjska dežela ravno tako in ravno toliko prizadeta, kakor ljubljanska občina.

Odpoved šolskih prostorov ljubljanski realki je gotovo zadeva javnega interesa in o takih zadevah ima pač vsak list dolžnost, da jo vsaj zabeleži, ali klerikalno časopisje se še tega ni upalo storiti. Molčalo je in stalo na preži. Ko smo zasledovali ta molk, smo imeli vtis, da vidimo dakeljna, ki se je vsedel na zadnji nogi, ki s pračkami prosi in se z jezikom obližuje, svoje poglede pa obrača na mastno klobaso na omari. In res. Klerikalni dakelj je moral dobiti od nemške šparkase mastno klobaso, zakaj, naenkrat je začel kakor na komando lajati in poskakovati, kar slišalo se je »puc! Naenkrat so se klerikalcem razvezali jeziki in začeli so pisariti o realki in njenih prostorih. A niso kritikovali nemške šparkase in njenega dejanja. O ne! V tem oziru niso izgubili ne ene besede. Zagnjali so se le v občinski svet, češ, ta je kriv, da je nemška šparkasa odpovedala realki prostore. In dan na dan smo potem čitali v katoliških listih dolge razprave, da se je nemška šparkasa že leta 1909 hotela z mestno občino pogajati zaradi nove pogodbe glede realke, da pa mestna občina nemški šparkasi še odgovora ni dala. Tako je govoril »Slovenec« več dni zapored in mi smo ga pustili govoriti. Sedaj je pa tega zadosti. Resnica je namreč ta-le: Nemška šparkasa je svoj čas naznanila mestni občini, da je pripravljena skleniti novo pogodbo glede porabe njenega poslopja v Vegovih ulicah za realko. Mestna občina je to vzela na znanje, občinski svet je takoj izvolil poseben odbor treh članov, ki naj bi se pogajal z nemško šparkaso in mestni magistrat je to v najljubnejši obliki z uradnim dopisom z dne 22. februarja 1909, naznanil nemški šparkasi ter jo ljubezljivo prosil, naj sporoči, kdaj bo njej všeč, da se vrše pogajanja in kdo jo bo pri teh pogajanjih zastopal. Mestna občina je torej v polni meri in v obliki, ki je morda še prevljudna, storila svojo dolžnost. Nemška šparkasa pa magistratu na njegov dopis sploh ni dala nobenega odgovora. Očividno zaradi tega ne, ker se sploh ni hotela pogajati, nego le čakala na priliko, da bi realko vrgla na cesto. Tako je torej s to stvarjo. Klerikalno časopisje s »Slovencem« na čelu je torej slovesno postavljeno na laž. Zdaj pa vprašamo samo slovensko javnost: Ali kdo verjame, da je »Slovenec« zastoj skušal oprati nemško šparkaso, ali kdo verjame, da je brezplačno več dni lagal in sleparil javnost, da bi nemška šparkasa pred javnostjo lepše izgledala? Ne, tega ne bo živa duša verjela! Na dlani leži, da so bili klerikalci tudi v tem slučaju podkupljeni, da so za denar lagali in mestno občino obrekovali. Naj jim tekne, prodanim dušam, podkupnina nemške šparkase.

»Rdeči Prapor«.

Žurnalisti, zbrani okrog »Rdečega Prapora«, so segli po starem triku vseh slabostoječih časnikov in vpijejo, da jim mi želimo pogina in da komaj na to čakamo. Cemu neki? Nam ni »Rdeči Prapor« prav nič na potu. Nasprotno! Naj mu bo usoda mila, zakaj dokler bo »Rdeči Prapor« tako pust, tako dolgočasen in tako neslan, kakor je zdaj, dotlej ne bo imel nobenega pomena. Kdo ga pa čita? Še najbolj zagrizen socialni demokrat ga rabi samo kot uspalno sredstvo, drugi ljudje pa kar zavezajo, če ga le od daleč vidijo in nikomur ne hodi na misel, da bi ga vzel v roke. Cemu naj bi torej takemu listu želeli kaj slabega, ko s svojo puščobo in neslanostjo tako lepo zadržuje razvoj socialne demokracije. A zabeležili smo dejstvo, da je »Rdeči Prapor« zašel v kritičen položaj, zabeležili smo ga brez vseh zlobnih namenov, zgol kot dokaz, da morajo biti socialni demokratje kot stranka v slabih razmerah, in s tem smo se »Rdečemu Praporu« strahovito zamerili. Opsoval nas je na način, na kateri pač ne moremo molčati, dasi sicer ne polemiziramo radi s socialnimi demokratji, ker so napoved le napredni in so na Kranjskem razmere take, da bi bilo samo v korist klerikalizmu, če bi se napredne stranke med seboj klale. Toda »Rdečemu Praporu« ne smemo v tem slučaju odgovora dolžni ostati. Kako mnenje ima »Rdeči Prapor« o kvaliteti našega lista, je nam vse eno, kakor je njemu lahko vse eno, kako mi o njem sodimo. Kaj zna kuharica, se pokaže na jedi in kaj znajo žurnalisti, se vidi v številu naročnikov. V tem oziru je »Rdeči Prapor« lahko pomirjen. Na vsem slovenskem jugu ga ni dnevnika, ki bi bil tako razširjen, kakor je »Slov. Narod«, kako je pa z »Rdečim Praporjem«, to vedo njegovi izdajatelji sami najbolje. »Rdeči Prapor« je pa tudi zapisal to-le: »Če bi bil moral »Slov. Narod« in njegova hraniteljica »Narodna tiskarna« tako izključno z lastnimi sredstvi reševati svoje krize, (kakor »Rdeči Prapor«) bi bil že davno vrag vzel »Narod« in tiskarno. Počasi, spoštovani sodrugi! »Slov. Narod« in »Nar. tiskarna« sta bila samo enkrat v krizi, namreč pred 36 leti in sta se popolnoma z lastnimi sredstvi rešila in sploh nikdar v vseh letih obstanka nista bila deležna niti najmanjše podpore od nobene strani, tudi ne od lastne stranke, nego sta vse s poštenim delom zaslužila. Kako se »Rdeči Prapor« rešuje iz svojih kriz, je nam pač vse eno, ali njegova natočevanja zavračamo z vso odločnostjo. Pa ta podlost »Rdečemu Praporu« še ni dovolj. Proglasil nas je za lumpovsko glasilo, ker smo povedali, da je v de-

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.

(Dalje.)

XV.

Adelgunda se je pripravljala za maskerado v oficirskem kopališču. Hotela je biti najlepša, hotela je biti kraljica tega večera in si pripravljala dražesten kostum. Skrbelo jo je samo, kako da naj se odkriža grofa Panigaja, ki je prišel vsako popoldne k njej na obisk in se pustil od nje trpinčiti do pozne noči. Panigaj je bil ljubosumen in ni pustil Adelgunde nikamor, najmanj pa bi je bil pustil na maskerado.

Ob navadni popoldanski uri je vstopil grof Panigaj v sobo svoje izvoljenke in se ji bližal z ljubeznivim usmevom. Adelgunda pa na njegov pozdrav ni nič odgovorila, nekako plaho se je umaknila pred njim in ga gledala z debelimi očmi.

»Dober dan, dober dan, mia dolce Adelgunda«, je ponavljal Panigaj.

»Memento mori«, je odgovorila Adelgunda z grobnim glasom.

»E, cosa? Kaj ti ga je?« je prestrašeno vprašal Panigaj in odložil klobuk in rokavice.

»Meni ni nič, moj ljubljeni ženin«, je odgovorila Adelgunda, »toda tebi mora nekaj biti.«

In naenkrat je skočila k njemu, se oklenila njegovega vratu in z jokajočim glasom rekla:

»Oh, nikar se ne umri, nikar me ne zapusti!«

»Ma kaj govoriš«, se je hudoval stari grof, ki sploh ni maral nič slišati o smrti. »Jaz ga ne bom umrla! Pa zakaj bi ga jaz umrla? Ga imam še molti affari na tega svet.«

»O ti zlata, ti blaga duša!« je ihtela Adelgunda. »Ali jaz se tako bojim, da boš umrl. In danes sem se te kar ustrašila. Ponoči se mi je sanjalo, da si umrl brez testamenta in da so mi vse vzeli, kar si mi daroval. In zdaj, ko si vstopil v sobo, sem na prvi pogled videla, kako ti ušesa proč stoje. In komur ušesa enkrat proč stoje, ta umrje v osmih dneh. Ah, nikar ne umri, pa če že umreš, saj ne brez testamenta.«

»Ma jaz ga ne bom umrla«, se je ljutil grof. »Jaz ga nečem in ga nečem!«

Izvil se je Adelgundi iz rok in začel jeznokorakati po sobi. »Ga ne bom umrla!« je rentočil, a vendar se je vsak čas ustavil pred zrcalom in ogledoval svoj stari, oveneli in upadli obraz.

»Zakaj bi ga jaz umrla? Sem ga še molto zdrava.«

»O slabo izgledaš«, je jokala Adelgunda. »Ko bi se hotel vsaj ču-

vati. Pa ti nič ne paziš in mi brezsrčno delaš take skrbi. Ti bi moral iti vsak dan ob osmih v posteljo. O, ko bi jaz bila tvoja žena, ob osmih bi moral biti v postelji in jaz bi te čuvala. Zdaj pa, ko hodiš tako pozno spat, ti pa že ušesa proč stoje...«

Za ta dan je bilo Panigaju vse veselje pokvarjeno. In ker Adelgunda izjemoma ni nič denarja od njega zahtevala, je naposled verjel, da se Adelgunda zanj boji.

»Bom ga šla danes spat ob osmih«, se je odločil, toliko laglje, ker ga je spominjanje na smrt pripravilo ob vso dobro voljo.

In ostal je res le malo časa pri Adelgundi in je še pred osmo uro odšel na svoj dom. Ko so se vrata za njim zaprla, je Adelgunda tresknila v roke in se razposajeno prekucevala po zofji, dokler je ni prišla Olimpija opominjati, da je čas pripraviti se za maskerado.

Oficirsko kopališče na Starem trgu — hiša je imela številko 6 — pravzaprav ni zaslužilo tega imena. Sicer je bilo v hiši nekaj kabin za kohanje, a sicer je bil to pravi oficirski kazino. Francoski oficirji so imeli tu svoje shajališče, se tu obedovali in večerjali, kvartali in biljarirali in prirajali tudi svoje zabave, ki pa so bile v obče na jako slabem glasu.

Na maskerado je prišlo samo kakih petdeset ženskih mask, oficirjev je pa bilo toliko več. In ker so se

ti lahkoživci in te lahkoživke med seboj prav dobro poznali, je večina vseh dam kaj kmalu odložila maske. Družba je plesala in pila in se razveseljevala tudi še potem, ko je že grobna tihota objemala vse mesto.

Tedaj pa se je skozi temo priplazila dolga suha človeška postava. Stiskala se je k zidu in previdno korakala med starinarskimi skrinjami proti oficirskemu kopališču.

Bil je to grof Panigaj, zavil v dolg plašč s širokokrajnim klobukom.

Ko ga je Adelgunda s svojimi smrtnimi napovedbami pregnala, je šel starec samo še na večerjo k »Bidelmonu« in se je potem odpravil domov. A ko je že trdno spal, ga je prišla klicati dekla, češ, da je neznan mož prinesel tako nujno in važno pismo, da se mora gospodu grofu izročiti, tudi če bi že spal.

Pismo je bilo kratko, a vsebina je bila taka, da je grof kar planil iz postelje.

»Gospod grof! Vaša ljubica Adelgunda vas goljufa. Sedaj se nahaja na maskeradi v oficirskem kopališču. Če se hočete prepričati, pojdite na nabrežje. Tam stoji lestev, po kateri lahko pridete na balkon in od tam bodete sami videli, kako se zna Adelgunda zabavati.

Vaš prijatelj
Pablo della Puerta di
Mancanares di Fuentes
di Guadalquale.

narnih stiskah. Ne maramo slediti izgledu »Rdečega Prapora«, vprašamo pa samo javnost: Kako naj se imenuje list, ki, kakor »Rdeči Prapor« v eni tiskarni naredi dolg, pa tega dolga ne plača, nego gre v drugo tiskarno. In človeku, ki hodi šest tednov v eno gostilno na kredit na hrano, potem pa na mesto da bi plačal, gre v drugo gostilno — ali se mu pravi mar gentleman? In ravno tako ne bomo sledili »Rdečemu Praporju« na polje hujskanja. »Rdeči Prapor« priduša socijalne demokrate, naj ne kupujejo »Slov. Naroda«. Kako smešno! Mi seveda ne vemo, kakega mišljenja so kupovalci našega lista, ni pa dvoma, da so med njimi tudi socijalni demokrate, kakor so tudi klerikaleci in nemškutarji. Tako je pač pri vsakem listu. Čisto gotovo pa je, da je »Rdeči Prapor« veliko bolj odvisen od liberalcev, kakor pa »Slov. Narod« od socijalnih demokratov. »Slov. Narod« bo lahko izhajal tudi če ga noben socijalni demokrat ne bo pogledal, »Rdeči Prapor« pa mora tisto minuto zmurniti, ko ga zapuste liberalni gostilničarji in liberalni inserentje. Tako je pač, nič drugače!

Slučaj Hladnik Hamerlitz.

Preiskovalni sodnik dr. Mirko vitez Grasselli, ki se je več dni mudil v Trstu in zasliševal tamkaj različne priče, se je vrnil v Ljubljano in izročil tekem prihodnjih dni ves akt državnemu pravdnictvu.

Tržaški »Piccolo« poroča, da so bile v Trstu priče zaslišane samo v stvarih, ki niso v zvezi s poskušanim zastrupljenjem gospe Hamerlitzove, marveč o različnih kupčijskih zadevah aretovanega Hladnika.

O Hladniku se poroča, da v zaporu mnogo čita in piše in da je spisal tudi obširen roman. Porabil je za snov znano legendo o beneškem Fornarettu, a jo prikrojil po današnjih življenjskih razmerah ter v romanu opisal težave in skrbi in preganjanja, katerim je dandanès trgovec izpostavljen in kako pride lahko po tujer krivdi kot žrtev vladajočih razmer in iz zavisti izvirajoče pohlepnosti v nesrečo. Baje hoče Hladnik ta roman predložiti popotnikom. V romanu se pač brez dvoma zrealijo osebnostne razmere Hladnikove in njegovi lastni doživljaji. Radovedni smo tudi, če je Hladnik v romanu popisal tudi svojo mater, o kateri vedo ljudje čudne stvari povedati.

Hladnik pride pred ljubljansko porotno sodišče in sicer skoro gotovo že v prihodnjem porotnem zasedanju.

Avtomobil povzročil nesrečo.

Snoči ob pol 6. je peljal Pavlinov voznik Anton Pirh rodbino vpo-kojenega uradnika Kokalja iz Pod-

brezja na kolodvor v Podnartu. Vračajoč se domov je sedela na vozu samo Pavlinova hčerka Minka. Voznik ji je prigovarjal, naj se vso do njemu, česar pa k sreči ni storila. Ko so konji pripeljali do znanega nesrečnega ovinka na cesti, ki vodi iz Podnarta v Podbrezje, je za vozom prisopihal avtomobil, iz Podbrezja sem pa se je približeval drugi avtomobil. Konji so se prestrašili in odskočili v stran, da se je voz popolnoma razbil. Voznik je odletel daleč z voza ter obležal kakor mrtev. Mladi Pavlinovi Minki se k sreči ni ničesar zgodilo, ker je menda še pravočasno skočila z voza. Na mestu nesreče, o kateri je obvestil orožnike v Podbrezju eden izmed avtomobilov, se je takoj zbralo mnogo ljudi, ki so se trudili okrog voznika, ki se je k sreči kmalu zavedel. Poškodovan je močno na desnem senu, na čelu in ob levem ušesu, vendar pa se zdi, da podškodbe niso smrtnonevarne. Prepeljali so ga v deželno bolnico. Konjem, ki so se od voza odtrgali in kakor divji zbežali, se ni ničesar zgodilo. Eden izmed avtomobilov je bil baje baron Bornov. V koliko zadene krivda pri nesreči avtomobile, se seveda sedaj ne da dognati.

Veliko obeta.

K mehaniku L. Grošlju v Spod. Šiški je prišel 14letni neznan fant, in semu predstavil kot trg. pomočnik N. Kastelica, trgovec za mešanim blagom na Sv. Petra cesti. Rekel mu je, da ga pošlje gospodar, da mu za kratak čas posodi kolo »bicikel«, katerega mu bode kmalu nazaj pripeljal. Grošelj, ki je osebno poznal trgovca, ni dosti premišljal in mu izročil 100 kron vredno kolo. Ker pa po preteku več ur le ni bilo fanta s kolesom, se je napolil k trgovcu Kastelicu, od katerega je zvedel, da mu o tem ni ničesar znanega ter da ga je fant opeharil za kolo. Malopridneža zasledujejo orožniki.

Hud starec.

France Rebolj, 72letni užitar v Černučah živi že leto dni s svojim sinom Janezom v domačem prepiru. Starec je prišel te dni v sobo svoje-ega sina, ter se jel z njim pripraviti. Oborožen je bil s precej debelo palico, s katero je razbil podstrešna vrata. Prepel bi bil tudi sinovo ženo, ki je noseča, da ni pravčasno ušla. Bojevitega starca so orožniki aretovali.

Policijske vesti.

Izgubljeno in najdeno. Branjevka Marija Vončinova je izgubila denarnico, v kateri je imela 26 K denarja. — Šivilja Rozalija Miheličeva je izgubila srebrno žensko žepno uro. — G. dr. Anton Sajovic je našel sred-

šel na balkon in čemu? In ubogi siromak je v svoji zmedenosti vse po pravici povedal. Rovetta di Kadona ga je bil pripeljal pred hišo, ko je bil na balkonu, pa je lestev zopet odnesel. Angeliku se je šele zdaj začelo sanjati, da je Rovetta di Kadona napravil najbrž veliko lopovščino v namen, da provzroči škandal. Kaj mu je moglo biti na tem, da se snideta grof Panigaj in Angelik na balkonu, čemu naj vidita Adelgundo na oficirski maskeradi in kake namene ima Rovetta glede Adelgunde, tega pa ubogi Angelik niti slutil ni.

Panigaja so odpravili na njegov dom. Siromaški stavec je bil na srečo padel z balkona na veliko kočaro polno samih cunj in starih steklenic. Sicer se je bil na črepinjah močno porezal, a drugače se mu ni nič zgodilo. Vzlic temu pa je bilo tožil in jokal obupno: »Oh, ga bom umrla — mi ga že ušesa proč stoje in ga teče kri...«

Z Angelikom so pa oficirji naredili kratek proces. Vse njegovo sklicevanje na Adelgundo mu ni nič pomagalo. Ko ga je bila Adelgunda zagledala na balkonu, je skrivaj pobegnila z maskerade in valed tega ni mogla Angeliku pomagati. Vsih vsem milim prošnjam so oficirji izročili Angelika policiji, ki ga je brez pardona vtaknila v zapor.

(Dalje prihodnja.)

njo vsoto denarja in ga oddal pri magistratu.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z jutrnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 40 Hrvatov, 25 Macedoncev in 3 Slovenci; nazaj je prišlo pa 60 Hrvatov. V Heb je šlo 67 Macedoncev, v Buchs 35, v Inomost pa 45 Hrvatov.

Potopljajč. Policiji in sodišču znana hiša, nešteto krat zaradi raznih deliktov že kaznovani in prijatelj idiličnega Mestnega loga, jo je včeraj dopoldne primahal po Krakovskem nasipu. Prišedši do Sv. Jakoba mosta, je, nekoliko se okrog sebe ozroč, opazil, da se živ krst zanj ne zanima. Nedelja, pri sv. Jakobu »žeganje«, pa tako mrtvo, si je Komar mislil. Začel je brenčati in hipoma je bil v Ljubljani. Usmilili so se pa pozneje mokrrega Komarja dobrosrčni ljudje ter ga potegnili še s podkovanimi »kopiti« na suho, potem ga pa v spremstvu policije odvedli v gajbi-čo. O njegovi biografiji je nam le toliko znanega, da je Komar prvotno nekoliko »brenčal«, potem pa zasmrčal. Nadalje zgodovina molči.

Razne stvari.

* Pisemski nabiralniki na tramvaju. Poštni urad na Danaju je sklenil v svrhu hitrejšega poslovanja, da napravi še to jesen na motornih vozovih cestne železnice pisemske nabiralnike, da bodo pisma dospela naravnost na kolodvor.

* Blaznik v cerkvi. V neko cerkev v Hamburgu je prišel slaboumen človek, ki je popolnoma razbil 400 let star oltar. Ko so ga hoteli cerkveni služabniki prijeti, si je blaznik prerezal grlo.

* Grozovit čin slaboumnice. V Ehrenfeldu blizu Kolina je 53letna žena kolarja Welferja, zadavila svojo 33letno hčer in tri vnuke, otroke svoje hčere. Poleg otrok je ležal mrtev pes, ki je bil tudi zadavljen. Ko je Welferjeva podavila, kar ji je prišlo v roke, se je pri oknu obesila. Welferjeva je bila že pred dobrim pol letom zblaznela. Takrat se je skušala ubiti na ta način, da je z glavo butala ob zid, dokler se ni zgrudila. Dan pred umorom in samomorom se je baje izrazila, da mora pobiti celo družino, da reši sebe in svoje skrbi za življenje. Mož morilke in tudi mož njene hčere sta bila ob času žalostnega dogodka na potovanju.

* Izgredi štrajkarjev. Povodom štrajka uslužbenecv sladkorno - rafinerijske družbe v Brooklynu je prišlo te dni med štrajkarji in stavkolomci do krvavih izgredov. Na obeh straneh je bilo oddanih do sto strelav. En delavec je bil ubit, trije težko, mnogo pa lahko ranjenih. Zapri so blagajnika družbe, ki je na sumu, da je ustrelil delavca. Boj je opazovala velikanška množica ljudstva.

* Bombe za policijo. Ko je prišel v New Yorku ponoči neki stražnik na stražnico, je opazil na pragu štiri bombe. Bombe, v katerih je bilo mnogo dinamita, so v vodi uničili. O storilcih ni nikakega sledu.

Otvoritev koč na stolu.

Ob prekrasnem vremenu se je včeraj vršila otvoritev planinske kočje na Stolu, ki jo je postavila marljivo delujoča kranjska podružnica S. P. D. Slavnosti se je udeležilo nad 400 turistov in turistinj z vseh strani slovenske domovine, največ seveda iz Ljubljane, Kranja in ostale Gorenjske. Cerkveni obred je opravil begunjski župnik Kleindienst, ki je imel tudi kratek nagovor. Nato je imel pesniško lep nagovor prof. Zupan, načelnik kranjske podružnice. V imenu osrednjega društva je govoril predsednik dr. Josip Tomšček, ki je slavil delavnost in požrtvovalnost kranjske podružnice. Govorili so še razni drugi govorniki. Koča je lična lesena zgradba na vrhu Stola. Znotraj je okusno in prav praktično opremljena. V njej lahko prenočuje 7 do 12 oseb. Da je bilo pri slavnosti tako glede jedi in pijače, kakor tudi glede postrežbe izvrstno preskrbljeno, se razume samo ob sebi. Koča bo imela v oskrbi kranjske podružnice.

Sokol na Viču

Včerajšnja sokolska slavnost na Viču se je imenitno obnesla. Navdušenje, ki je vladalo med mnogobrojnim občinstvom, je najbolje pričalo, koliko ugleda in simpatij si je pridobil Sokol na Viču. Le tako naprej!

Občni zbor Vajenske skupine N. D. O.

se je vršil včeraj, dne 31. julija v društvenih prostorih ob veliki udeležbi, kar dela gotovo vso čast mladim delavcem in skupini sami. Udeležilo se ga je nad 180 članov. Občni zbor je otvoril predsednik skupine tov. Siard, ki je prisrčno pozdravil navzoče. Nato so poročali o delovanju tov. tajnik Baraga, blagajnik Štrukelj, tamburaš Havliček, načelnik nadzorstva; nato je prečital nadzornik skupine tov. Škerlj novi organizatorični statut, s katerim se premeni Vajenska skupina v »Mladiško organizacijo«. O statutu se je vnela živahna debata, na kar se je statut soglasno sprejel. S tem je storila Vajenska skupina velik korak v svojem napredku. Nato so se izvršile volitve. Za nadzornika je bil soglasno z velikim navdušenjem izvoljen tov. Škerlj, za predsednika skupine tov. Siard. Iz poročil posnamemo: Vršilo se je 12 predavanj, izlet v Trst, Kamnik in na Laverco; premoženja ima skupina 175 K; tamburaši so sodelovali na 24. prireditvah. Dramatični odsek je uprizoril 10 predstav. Imenom češke mladeniške organizacije je pozdravil navzoče Čeh tov. Černy, ki je vzpodbujal mladino k delu, ter opisal razmere češke mladine. Govoril je češko. Nato je bila sklenjena z velikanskim navdušenjem sledeča resolucija in pozdrav, ki se odosloje češki mladeniški organizaciji: »Mladiška organizacija N. D. O. v Ljubljani, zbrana na svojem običnem zboru dne 31. julija 1910 tovariški pozdravlja češko mladež, organizirano v narodni socijalni stranki, zlasti pa one mučenike narodnega socijalizma, ki trpe v ječah za svoje prepričanje. Naj bi prišlo nam in njim po trudopolnih dnevih narodno in socijalno osvobojenje.« Nato se je občni zbor zaključil. S tem občnim zborom je Mladiška organizacija pokazala svoj napredek in delo, ki mora roditi sadove, pred katerimi bodo izginili tudi zadnji spomini »internacionalizma«. Tudi mi se veselimo tega uspeha in kličemo naši mladini: »Naprej, na cilj!« x.

Za kratek čas.

Gost: Slišite, pri Vas je pa pi-jača letos še veliko slabša, kot je bila lani.

Krčmar: Gospod — to je popolnoma nemogoče.

Iskajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslavšek.

V Študentovskih ulicah.

Ljubljanska povest.
Spisal Fr. Remec.

Cena K 1-50, olog. vez. K 2-50,
" s pošto 20 v. več. "

Ustrezaje mnogostranskim željam, je podpisano založništvo izdalo ta krasni roman, ki ga je občinstvo z največjim veseljem čitalo, ko je izhajal v podlistku »Slov. Naroda«. Dejanje, zajeto iz domačega življenja, je jako zanimivo in se razvija v ginljivih in veselih, vedno interesantnih prizorih do prenesljivega konca. V študentovskih ulicah je ljubezenski roman, ki je spisan po resničnem dogodku in ima zgodovinsko ozadje.

»Naredna knjigarna«

» v Ljubljani. »

Dr. Evgen Gallatia
odpotuje od 2. do 10. avgusta.

Prešernove slike
prodaja in pošilja po poštne povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kron. 2073

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo 'Prve Češke' življenjske zavarovalnice.
Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno
vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1902. 23
Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavezo
v lastnem zadržnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59
obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %
brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.
Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čokovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.
Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000
Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % z 1 1/2 % na amortizacije ali pa po 5 1/4 % brez amortizacije; na menice po 6 %.
Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.
URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.
Telefon št. 185. Poštne hranilnice račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom
Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.
Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.
Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadrugi pisarni.
Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica: K 5.000.000.— | Stritarjeva ulica št. 2. | Rezervni zaklad: K 450.000.—
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2 % čiste. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzih.
Podružnice v Spijetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.
Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ∴

- Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
- Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.
- Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
- Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.
- Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrotinim namenom.
- Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje
generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«
Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!
Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!

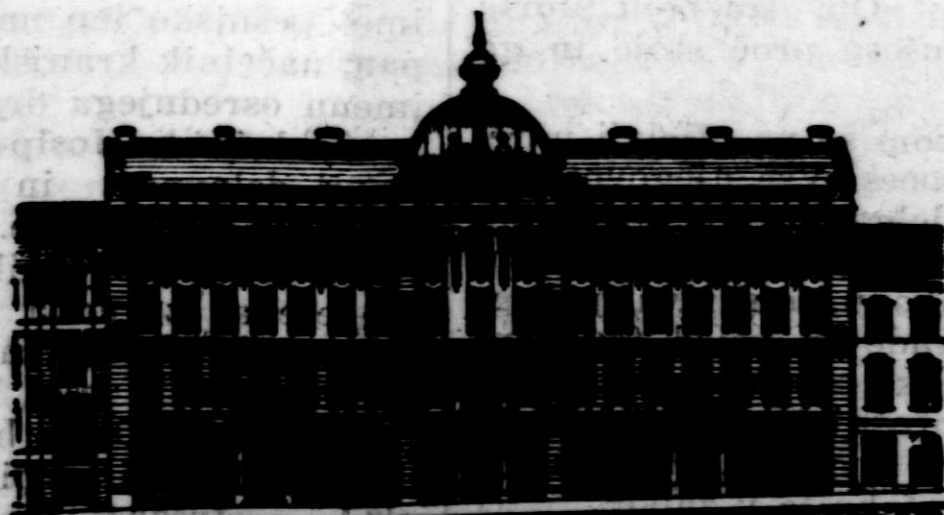
∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska
LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.
Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vse svoje močje. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4 % brez odbitka; nevzdržane obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema



Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.
Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.